

v souzeném případě. Tu jde netoliko o docela různé zboží, u něhož je záměna co do poznačení docela vyloučena, nýbrž u obou sporných stran jde také o zcela různé obory hospodářské činnosti, takže k domněnkám, s nimiž operuje žalobkyně, není v souzeném případě podkladu. Na oněch domněnkách je vybudován také předpoklad, že by žalobkyni mohla vzejítí hmotná újma. Že by se rozšířením značek na jiné druhy výrobků zdiskreditovalo anebo znehodnotilo její označení, nemá rovněž podkladu ve skutkovém zjištění. Za obecně platný axiom nelze to uznati, když podle poměrů může postačiti ochrana značky jenom pro určitý druh zboží (a dále nesahá ani ochrana podle známkového práva) a když dlužno přiznati, že v hospodářském provozu skutečně užívají téže značky různí podnikatelé pro různé druhy zboží, aniž dochází proto ke kolísím a stížnostem. Pro soudy rozhodné jsou při aplikaci práva vždy zvláštní poměry toho kterého případu.

Čís. 15186.

Spoluvlastník nemovitosti dané do dražby není oprávněn k rekursu proti příklepu z důvodu, že druhý spoluvlastník nebyl o dražbě zpraven.

Nedostatek zpravení spoluvlastníka odůvodňuje sám o sobě jeho rekurs proti udělení příklepu, i kdyby byl jiným způsobem zvěděl o dražbě. Zrušiti jest příklep celé nemovitosti, byla-li nemovitost dražena jako celek a podle týchž dražebních podmínek.

(Rozh. ze dne 8. května 1936, R II 95/36.)

Do udělení příklepu v exekuci nucenou dražbou nemovitostí podali rekurs spoluvlastníci nemovitostí tvrdíce, že jeden z nich nebyl o dražbě zpraven. Rekursní soud vyhověl rekursu a zrušil usnesení prvního soudu o příklepu a nařídil prvnímu soudu, by postupoval podle §§ 171 až 173 ex. ř. Důvody: Podle § 171 ex. ř. jest dražební vyhlášku doručiti mezi jiným i straně povinné, a to podle předpisů platných o doručování žalob, tedy k vlastním rukám. V souzeném případě nebyla dražební vyhláška doručena jednomu ze spoludlužníků vůbec, neboť nebylo při doručování dbáno ustanovení § 106 c. ř. s. O tom ovšem soud exekuční nevěděl, neboť doručný list o vyhláске dražební byl podepsán jménem stěžovatelovým, ale podpis připojila jeho manželka nezmocněná k přijetí takové poštovní zásilky. Neprávem byl proto udělen příklep, ježto vadila tomu překážka § 184 čís. 3 ex. ř.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu vydražitelovu odmítl rekurs povinné Ludmily K. do usnesení prvního soudu, a pokud šlo o druhého spoluvlastníka, dovolacímu rekursu nevyhověl.

Důvody:

Předeslati jest, že dovolací rekurs jest přípustný, ježto usnesení první stolice (udělující příklep) nebylo vlastně zrušeno — jak to vyjádřil rekursní soud —, nýbrž změněno tak, že příklep nebyl udělen. Ve

věci samé jest dovolací rekurs jen v příčině Ludmily K. odůvodněn. Ta byla totiž o dražbě konané 28. ledna 1936 zpravena, k ní se však nedostavila a odporu nepodala, takže nebyla k rekursu proti udělení příklepu podle 1. věty § 187 ex. ř. oprávněna. Oprávnění k rekursu nemůže odvozovati ani z ustanovení poslední věty 1. odstavce § 187 ex. ř., podle které vada uvedená v § 184 čís. 3 může býti uplatněna do 14 dnů po dražebním stání rekusem osobami, které mají býti podle § 171, odst. 1 ex. ř. zpraveny o dražbě, i tehdy, když nebyly při dražebním stání přítomny. To neznamená, že by byly k rekursu oprávněny osoby o dražbě zpravené i v příčině osob o dražbě nezpravených, nýbrž toto ustanovení, jak patrně již z jeho genese, se vztahuje jen na účastníky, kteří nebyli o dražbě zpraveni. Vždyť zákon ustanovením § 187 v původním znění chránil především důvěru vydražitelovu v platnost dražby, a ježto dražební rok se beztak veřejně vyhlašuje, poskytl právo k rekursu proti udělení příklepu jediné účastníkům, kteří při dražebním roku byli přítomni a pro vady v § 184 ex. ř. vytčené marně odpor vznesli (§ 186 ex. ř.). Nemohl proto podle tohoto původního doslovu nedostatek zpravení vytýkati ani účastník, který porušením zákona nebyl o dražbě zpraven a k ní se nedostavil. A zjevně jen tomuto nedostatku měl odpomoci čl. VIII. čís. 24 novely čís. 118/1914 ř. z., který připojil k prvnímu odstavci § 187 zmíněnou poslední větu. Povinná Ludmila K. byla však o dražebním stání zpravena, a proto jí ani podle nového znění § 187 ex. ř. právo k rekursu nepřislušelo. Jinak je tomu ohledně povinného Hynka K., který o dražbě nebyl zpraven a do 14 dnů podal rekurs proti udělení příklepu. Podle toho, co bylo právě vyloženo, byl tedy tento povinný oprávněn k rekursu a je bezvýznamné, zda i bez soudního zpravení o dražbě zvěděl a zda mohl se jí zúčastniti (§ 477 čís. 4 c. ř. s.), neboť okolnost, že účastníci o dražebním stání zvěděli nebo podle vyhlášek aneb z jiných důvodů zvědět mohli, nenahrazuje náležitost skutečného doručení dražebního ediktu, jejíž nedostatek sám o sobě podle § 184 čís. 3 ex. ř. a § 187 ex. ř. by dostačil k odůvodnění odporu proti příklepu a stačí k odůvodnění rekursu. Rekurs povinného Hynka K. byl proto odůvodněn a právem mu rekursní soud vyhověl. Přes to však, že byl rekurs Ludmily K. odmítnut a že Hynku K. náleží jen ideální polovice nemovitosti do dražby dané, nemůže provedená dražba v příčině polovice Ludmily K. zůstat v platnosti, neboť celé nemovitosti byly draženy jako jednotný celek a podle týchž dražebních podmínek, takže odepření příklepu v příčině ideální části má za následek odepření příklepu v příčině celé nemovitosti.

Čís. 15187.

Poznámka odpůrcí žaloby podle § 21 odp. ř. jest svou podstatou prozatímním opatřením a platí o ní, i pokud jde o přípustnost opravných prostředků a lhůt k nim, předpisy vztahující se na prozatímní opatření.

(Rozh ze dne 8. května 1936, R II 187/36.)